

רעפ 64310-06-25 - רג'ב אבו עסא נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 64310-06-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: רג'ב אבו עסא
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת
52680-03-25 מיום 14.5.2025 שניתן על ידי
השופט העמית א' סטולר
עו"ד בשם המבקש:

החלטה

1. המבקש הורשע בהיעדרו בעבירה של נהיגה מעל המהירות המותרת בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי. בגין האמור, נגזר עליו עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 3 חודשים והופעל במצטבר עונש של 3 חודשי פסילה על תנאי, לצד ענישה נלווית. משהמבקש נשפט בהיעדרו, הלה הגיש בקשה לביטול פסק דין, בה צוין כי בא-כוחו לא התייצב לדיון מחמת טעות ביומנו. ביום 5.2.2025, בית משפט השלום לתעבורה (ס' הנשיא ט' פרי; תת"ע 10570-05-24) דחה את הבקשה תוך שציין כי "טעות ברישום מועד הדיון אינה מהווה כאמור הצדקה לביטול פס"ד שניתן בהיעדר". ערעור שהוגש על החלטה זו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי.

2. בבקשה שלפניי, המבקש טוען כי בית משפט השלום לתעבורה דחה את מועד דיון ההקראה מבלי שהזהירו כי הוא עלול להישפט בהיעדרו. משכך, ובהתייחס להתנהלות סנגורו, נטען כי נמנע ממנו להתגונן כראוי. עוד טוען המבקש, בין היתר, כי העונש שנגזר עליו מחמיר עמו יתר על המידה, וכי לא היה מקום להפעיל את עונש הפסילה המותנית שהושת עליו בהיעדרו בעניין אחר.

3. דין הבקשה להידחות. טענותיו של המבקש הממוקדות בחובת בית המשפט להזהירו לא הועלו כלל בבקשתו לביטול פסק דין, ואף לא נטענו בערעורו במלואן כפי שנטענות כעת לפניי. משבקשה למתן רשות ערעור אינה בגדר "מקצה שיפורים", די בכך כדי לדחות (רע"פ 5494/24 אלהושאלה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (5.9.2024)).

המבקש זומן והוזהר כדין מיד עם בקשתו הראשונה לדחיית מועד דיון ההקראה, וברי כי בקשתו השנייה לדחיית מועד הדיון אינה מחייבת את בית המשפט לזמנו ולהזהירו בשנית; לא כל שכן, שעה שזו נתבקשה על ידי סנגורו דאז. בהקשר זה יוער, כי משטעות ברישום מועד דיון ביומן אכן אינה מהווה הצדקה לביטול פסק דין, בצדק נדחתה בבקשתו לביטול פסק דין (רע"פ 8862/21 מסארוה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (29.12.2021)). משכך, ומאחר שבבקשתו של המבקש תחומה היטב בדלת אמותיו הפרטניות ואף אינה מעלה חשש לעיוות דין או אי-צדק מהותי, לא קמה עילה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 41960-05-25 סואעד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (10.6.2025)).

4. יתרה מכך, לנוכח העבר התעבורתי המכביד לחובת המבקש, העונש שנגזר עליו רחוק מלהחמיר עמו או לסטות ממדיניות הענישה הנוהגת; וודאי שאינו מצדיק התערבות בו במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 2424-06-25 מנסור נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (4.6.2025)). בהתייחס לכל האמור, אף בצדק רב נקבע כי עונש הפסילה המותנית יושת על המבקש באופן מצטבר (ראו והשוו: רע"פ 325/22 סוליקו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.1.2022)).

5. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב אב תשפ"ה (06 אוגוסט 2025).

יוסף אלרון
שופט